

פני עין חמד

יזכר לאלוהי י"י בית הכנסת לכולנו "עין חמד" - מקבלת ציון

פרשת חקת - אוהב שלום

"וַיֵּרְאוּ כָּל הָעֵדָה כִּי גֹעַ אֶהְרֶן וַיִּבְכוּ אֶת אֶהְרֶן שְׁלָשִׁים יוֹם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל"
(במדבר כ', כ"ט)

חברך, מהו אומר? מטרף את ליבו וקורע את בגדיו ואומר, אוי לי, היאך אשא את עיני ואראה את חברי, בושתי הימנו, שאני הוא שסרחתי עליו. הוא יושב אצלו עד שמסיר קנאה מליבו.

כשנפגשו זה בזה גפפו ונשקו זה לזה, לכך נאמר "וַיִּבְכוּ אֶת אֶהְרֶן שְׁלָשִׁים יוֹם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל" (במדבר כ', כ"ט) רודף שלום, כיצד? מלמד שיהא אדם רודף שלום בישראל בין כל אחד ואחד כדרך שהיה אהרן רודף שלום בישראל, בין כל אחד ואחד, שנאמר: "סור מִרַע וְעֵשָׂה טוֹב בִּקְשׁ שְׁלוֹם וְרַדְפֵהוּ" (תהילים ל"ד, ט"ו).

ר' שמעון בן אלעזר אומר: אם יושב אדם במקומו ושותק, היאך רודף שלום בישראל בין כל אחד ואחד? אלא יצא ממקומו ויחזור בעולם וירדוף שלום בישראל, שנאמר, בִּקְשׁ שְׁלוֹם וְרַדְפֵהוּ. הא כיצד? בקשהו ממקומך רדפהו למקום אחר.

ראיתי שרבינו אליעזר אזיקרי זצ"ל כתב ('ספר חרדים' פרק ח'): "ומה שאמרו שילמדו מאהרן, לפי שהיה לו זה אומנתו מתבטל מתורתו והולך לשים שלום במקומו ורודף שלום למקום אחר, כשהיה שומע שיש מחלוקת, וכן היה פה צפת, הרב רבי יוסף סארגוסי, רבו של הרב רבי דוד ו' זמרא, שהיה משים שלום תמיד בין אדם לחברו ובין איש לאשתו ואפילו בן הגויים וזכה לראות את אליהו ובמקום שראהו קרוב לציון התנא רבי יהודה בר אלעאי שם חצב לו קבר".

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
ראש בד"ץ 'כשרות בישראל'

זמן לכת

י"ח	כנסת לבית	צאת לבית	ויניח חם
י"ח	19: 12	20: 24	21: 21
י"ט	19: 31	20: 23	21: 18
כ"א	19: 35	20: 27	21: 22
כ"ב	19: 31	20: 23	21: 17

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה
שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
רון אברהם וב"מ
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת-
שלמה ודנה דוד וב"ב
י.מ.ש כדורי
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב
עמית בן אהרון וב"ב

ציווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
אילן בן ג'ולייט
אנאל חביבה בת שולמית
מיטל בת מלכה
טליה עדן אסתר בת שולמית
שירי ימנה בת שולמית
שושנה שירה בת סילביה
אברהם גורג' בן דליה אפרת
סיון רבקה בת אלן אסתר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מוסדי
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר
דיאל בן שרה
נעמה בת יפה
אסף בן סופיה
לימור בת פרידה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה
ימנה ניצור בת סטה-
מרדכי ניצור בן פרח-
סימי בת סוליקה
אורן בן אסתר
נעם יצחק בן רחל ברכה
שירה שילת בת אורלי
לביא ישראל בן תמר חיה
מוריה בת רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
משה בן דנימה
רפאל משה בן רחל
רחל ברכה בת פדילה דליה
רונית בת סבריה
רפאל אבידן בן תקווה
בנימין בן ברכה
נעימה בת שרה
נעם אלימלך בן אושרית-
לימור בת פרידה
מאיה בת עדי
יהודית אסתר פראדל בת חיה-
ימים

רש"י הקדוש מפרש: "כל בית ישראל-
האנשים והנשים, לפי שהיה אהרן רודף שלום
ומטיל אהבה בין בעלי מריבה ובין איש לאשתו".

בתורה כתוב לגבי פטירת משה רבינו: "וּמָשָׁה בֶּן מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בָּמָתוֹ וְגו' וַיִּבְכוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה" (דברים לד, ז-ח). רש"י מפרש: 'בני ישראל- הזכרים, אבל באהרן מתוך שהיה רודף שלום ונותן שלום בין איש לרעהו ובין אישה לבעלה נאמר: "כל בית ישראל"- זכרים ונקבות.

במסכת אבות כתוב (פ"א מ"ב): "הלל אומר: הֵינִי מְתַלְמֵידִי שֶׁל אֶהְרֶן, אוהב שְׁלוֹם וְרוֹדֵף שְׁלוֹם, אוהב אֶת הַבְּרִיּוֹת וּמְקַרְבֵּן לַתּוֹרָה".

באבות דרבי נתן כתוב (פי"ב ה"א): "אוהב שלום, כיצד? מלמד שיהא אדם אוהב שלום בישראל בין כל אחד ואחד, כדרך שהיה אהרן אוהב שלום בין כל אחד ואחד. שנאמר: "תוֹרַת אֶמֶת הִיְתָה בְּפִיָּהּ וְעוֹלָה לֹא נִמְצָא בְּשִׁפְתָּיו בְּשִׁלּוֹם וּבְמִישׁוֹר הָלַךְ אֶתִּי וְרַבִּים הָשִׁיב מַעֲוֹן" (מלאכי ב', ו').

כשהיה אהרן מהלך בדרך, פגע בו אדם רשע ונתן לו (אהרן) שלום. למחר, אותו האיש ביקש לעבור עבירה אמר, אוי לי, היאך אשא עיני אחר כך ואראה את אהרן? בושתי הימנו שנתן לי שלום! נמצא אותו האיש מונע עצמו מן העבירה".

וכן שני בני אדם שעשו מריבה זה עם זה. אהרן הלך וישב אצל אחד מהם ואמר לו, בני, ראה חברך, מהו אומר? מטרף את ליבו וקורע את בגדיו ואומר- אוי לי, היאך אשא את עיני ואראה את חברי, בושתי הימנו, שאני הוא שסרחתי עליו. הוא יושב אצלו עד שמסיר קנאה מליבו. אהרן הלך וישב אצל האחר ואמר לו, בני, ראה

העלון מוקדש לעילוי נשמת
משה בן גורג'יה ז"ל

לעילוי נשמת

אדי אדוניו מזרחי בן שרה סרח

לרפואה שלימה
לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
נועה בת אסתר
ולילד אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה - פֶּשֶׁר וְחֵלֶב - חֵלֶק י'

שאלה: ?

תשובה: !

באופן המותר לשני אנשים שאחד אוכל בשר והשני חלב, האם מותר להם לאכול מאותה הפת?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחס' ראש בד"ץ 'כשרות בישראל', מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

באופן המותר לאכול בשרי לצד האוכל חלבי, כגון שיש ביניהם היכר או שיושבים רחוקים זה מזה, אסור להם לאכול מאותה פת. **מקורות:** רמ"א (שם). משנה ברורה (סימן תצד ס"ק יד). לעניין אכילה מאותם סלטים בשו"ת אגרות משה (סימן לח) כתב שמעיקר הדין אין איסור, ורק מצווה מן המובחר שלא יהיו אותם ממרחים.

אדם שהוא אלרגי לחלב, מותר לו לסעוד ארוחה בשרית גם כשמונח על השולחן דברי חלב או להיפך. **מקורות:** ספר אהל יעקב (עמוד קפו) הביא כן בשם בעל האבני ישפה. כן העלה ידידי בשו"ת אבני דרך ח"א (סימן קיד).

אולם אדם צמחוני שלא אוכל בשר, יש להחמיר ולא יאכל חלבי במקום שמונח בו בשרי.

מי שאכל בשר ונמצא תוך שש שעות לאכילה, מותר לו לשבת ליד חבירו האוכל דברי חלב ולא חוששים שמא יאכל ממאכלי החלב. **מקורות:** הרב החיד"א בשו"ת ברכה (יו"ד סימן פח סק"ח), וכן הביא הרב זבחי צדק (שם אות יח). ע"ע להראש"ל בשו"ת יביע אומר ח"ו (חיו"ד סימן ח אות ה). שוב ראיתי שכן העלה בשו"ת ויצבור יוסף ח"ד (סימן מג).

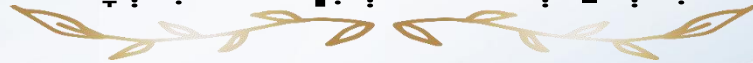
מותר לאדם מיד לאחר שסיים לאכול בשרי לבשל מוצרי חלב ולא חוששים שמא יאכל מהם. **הערה:** הפרי מגדים (מש"ז סק"ב) הקשה שלפי המבואר בגמרא צריך לאסור גם לשבת במשך כל השש שעות מאכילת בשר אצל האוכל חלב, ותיירץ שרק כשסועד במאכל חיישין שיאכל ממנו, או שהכא קיל טפי דהוה רק גזירה לגזירה ולא גזרו. לפי התירוץ הראשון רק לשבת על יד האוכל חלב מותר, אבל להכין ארוחה חלבית תוך שש שעות מאכילת בשרי צריך לאסור. אולם בספר דרכי תשובה (ס"ק טו) כתב שלפי הטעם השני שהוא גזירה לגזירה, מותר להתעסק עם חלבי בתוך השש שעות כגון להאכיל תינוק מטרנה חלבית באמצע ארוחה בשרית.

מותר לאדם שאוכל מאכלי בשר ולידו קטן שותה חלב מבקבוק. **מקורות:** שו"ת דבריך יאיר ח"ז (סימן נט). אולם כאשר הקטן אוכל מצלחת דייסה חלבית, יש להחמיר.

אכל מאכל שהוא ספק בשרי ואינו יכול לברר אם הוא בשרי או לא, אסור לאכול מאכל חלבי מיד לאחריו. **מקורות:** הראש"ל הגר"ע יוסף זצ"ל הובא בקובץ דבר אברהם (גליון ז עמוד 22).

שתה מבקבוק ישירות מהפיה בארוחה בשרית, מותר לשתות מאותו בקבוק בארוחה חלבית אם ינקה את הפיה. בדיעבד ששתה ממנו מבלי לנקות, אינו נחשב בשרי ואין צורך בהמתנה. **הערה:** עין רמ"א (יו"ד סימן פח ס"ב) שכתב להחמיר שלא לשתות בכלי אחד. אולם כאן מדובר שניקה את פי הבקבוק מקודם לכן. וע"ע בספר בדי השולחן (סימן פט ס"ק טז).

התאמצות בקיום מצוה

בבני ברק תלמוד תורה מסוים הזמין לטיול שנתי מדריך טיולים. אחרי נסיעה ארוכה הגיעה שעת מנחה. כשנעמדו לתפילה היו כמה ילדים שהחליטו קצת להשתובב. אחרי התפילה המדריך אסף את הילדים ברשות הרב'ה ואמר להם שיש לו סיפור מיוחד שהוא חווה על בשרו: "במבצע 'צוק איתן' היינו קבוצה של אנשי ביטחון שנכנסנו לעזה. בגלל המלחמה הקשה לא יכולנו לישון יומיים. מרוב עייפות חיפשנו מקום להניח את ראשנו. הגענו למקום אחד וראינו וילה גדולה שעל הגג היו יהודים צלפים ששמרו מסביב. החלטנו להיכנס ולבדוק האם בקומת הקרקע אין מחבלים כדי שנוכל לנוח שם".

"התכווננו לישון באחד החדרים. אחד מהחברים נזכר שאנחנו צריכים להתפלל תפילת ערבית ולכן הכריז: "חבר'ה מה עם תפילת ערבית?". ענינו שאנחנו פטורים מתפילה מפני שצריכים מחר להילחם וכעת אנחנו עייפים מאוד. הוא השיב: "אנחנו צריכים זכויות וכדאי שנתאמץ להתפלל ערבית כעת. בזכות זה ה' יציל אותנו מכל הסכנות", הסכמנו איתו. ספרנו כמה אנחנו. כדי להשלים למניין היה חסר אחד. אחד מהחברים אמר: "בגלל המעלה יש חיילי גולני, נבקש מאחד מהם להצטרף למניין. תוך כדי דיבור אחד מהם ירד אלינו. ביקשנו ממנו להצטרף למניין. הבחור היה קיבוצניק שלא ידע מושגים ביהדות. לימדנו אותו לומר 'אמן' והוא הסכים להצטרף. 'רק אכנס דקה לשירותים'. חיכינו שיצא. עברו שלוש דקות והוא לא יצא".

"אחד ניגש מהם לשירותים. הוא שמע רעשים משונים. הוא נתן בעיטה לדלת ופרץ אותה. הוא רואה שליד האסלה יש מנהרה וכמה מחבלים אווזים בבחור ומנסים לחטוף אותו והוא נאבק על חייו. הוא מהר קרא לשאר שנכנסו. הם חיסלו אותם והצילו את החייל ופיצצו את המנהרה. באותו לילה אף אחד לא יכל לישון, ראינו את ההשגחה הפרטית וההצלה הנפלאה לכולם בזכות שהתאמצו לתפילת ערבית. זה מה שכתוב "אשר יעשה האדם וחי" – "וחי בהם" – יקבל את החיים במתנה. אנחנו רואים שמי שמתאמץ ומתגבר על הקושי ומקריב את רצונו ועושה את רצון ה' זוכה לישועה גדולה". כך סיים המדריך לתלמידים, "נלמד מכאן מוסר כשמגיע זמן תפילה – לעמוד ולהתפלל". (מעובד מתוך 'האמנתי ואזמרה')

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחס' שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

העלון נמצא בחובות גדולים. בעל בית-הדפוס העלה את מחיר ההדפסה בבת אחת ב-220 ₪ לכל הדפסה

מי שיוכל לעזור, תבוא עליו ברכת טוב. למעוניינים לעזור נא להתקשר 052-7652084 או לשלוח מייל PnineEH@gmail.com

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון,

חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 א.ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחס'

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים- הגאון הרב יעקב יצחק הלוי רודרמן זצ"ל

הגאון הרב יעקב יצחק הלוי רודרמן זצ"ל- נולד בשושן פורים, ט"ו אדר ב' ה'תר"ס (1900) בדולחינוב שברוסיה. רבינו נולד שמיני לאחר שנולדו שבע בנות לפניו. עוד בצעירותו ניכר כי לגדולות נועד. שקדנותו היתה מופלאה. עד מהרה נודע כ'עילוי' מדולחינוב. בהמשך עבר ללמוד במינסק. את שנות מלחמת העולם הראשונה עשה בקרב חבריו לישיבה. הוא נחטף למטרות כופר בידי קבוצת קוזאקים ושוחרר בידי קהל שהתאסף במקום האירוע.

בשנת ה'תרע"ז (1917) רוחות המלחמה התחילו להתקרב למינסק. הישיבה התפצלה ורבינו יצא לקרמנצ'וג בקבוצה שבראשה עמדו הצדיקים ה'סבא מסלובודקה' והרב משה מרדכי אפשטיין. בשנת ה'תרפ"ד (1924) לאחר נישואיו למד בכולל קובנה. בתקופה זו רבינו התקרב רבות לרב של קובנה הגאון ר' אברהם דובר כהנא שפירא ולמד איתו במשך ארבע שנים. בשנת ה'תרפ"ו (1926) הוסמך לרבנות. בהסכמה לספר 'עבודת לוי', דודו ורבו, הרב אפשטיין כתב עליו: **"הנני להודיע בשער בת רבים כי גדול הוא מגדולי וגאוני הזמן וחידושי המה נאמרים בגאונות"**.

בשנת ה'תר"צ (1930) היגר לארצות הברית, שם הרביץ תורה שנים רבות. בהתחלה הצטרף לצוות מגידי השיעורים בישיבתו של חותנו, הגאון רבי שפטל קרמר בקליבלנד. בשנת ה'תרצ"ג (1933) התמנה כרב קהילת 'תפארת ישראל' ושימש כראש ישיבת 'נר ישראל' בבולטימור. הישיבה הפכה תחת הנהגתו לאחת החשובות בארצות הברית. בשנת ה'תשכ"א (1961) הקים סניף של הישיבה בטורונטו שבקנדה (בראשה עמד חתנו, הגאון רבי יעקב וינברג). רבינו נטל חלק בייסוד 'תורה ומסורה' ארגון גג של כל מוסדות החינוך האורתודוקסיים בארה"ב ובקנדה. שימש כיו"ר מועצת הרבנים של הארגון. בנוסף היה חבר ב'מועצת גדולי התורה' של 'אגודת ישראל' באמריקה. נפטר ב-י"ד תמוז ה'תשמ"ז (1987) בבולטימור שבארה"ב. חי כ-87 שנים.

אביו: הרה"ג ר' יהודה לייב (רבה של דולחינוב שברוסיה הלבנה). **אשתו:** מרת פייגא (בת הגאון ר' שפטל קרמר ומרת דבורה. נישא בשנת ה'תרפ"ד-1924). **מרביתיו:** הגאונים ר' נתן צבי פינקל ('הסבא מסלובודקה'), ר' משה מרדכי אפשטיין, ר' חיים סולובייצ'יק, ר' אברהם דובר כהנא שפירא (רבה של קובנה). **חברותא:** הגאון ר' יחזקאל סרנא. **מתלמידיו:** הגאונים ר' אבא יעקב לייב ('ר"מ בישיבת 'נר ישראל)'), ר' משה יעקב בוראק (רב בקהילות שונות בארה"ב וקנדה ואב"ד בטורונטו), ר' נחום אליעזר רבינוביץ (מראשי הסתדרות הרבנים באמריקה, ראש בית המדרש לרבנים באנגליה וראש ישיבת ההסדר במעלה אדומים), ר' משה שרר (יו"ר הוועד הפועל העולמי של אגודת ישראל ונשיא אגודת ישראל באמריקה), ר' שמואל בלום (סגן נשיא אגודת ישראל באמריקה), ר' נח וינברג (מייסד וראש תנועת 'אש התורה'), ר' נפתלי קפלן (משגיח בישיבת 'בית מתתיהו' וישיבת 'אור שמח' ומייסד ישיבת 'נתיב הדעת'), ר' אהרן פלדמן (ראש ישיבת 'נר ישראל' בבולטימור וחבר מועצת גדולי התורה בארצות הברית). **מחנתי:** הגאון ר' יעקב וינברג (ראש ישיבת 'נר ישראל'). **מספריו:** **יעבודת לוי**- על ענייני סדר קדשים **ישיחות לוי**- על פרשת השבוע **ימשאת לוי**- על 'מנחת חינוך'.

תלמיד ישיבת 'נר ישראל' בבולטימור עמד מופת, הוא ניצב לפני יהודי זקן שעלה מליטא. הלה חקר אותו אודות ראש הישיבה שלו. כשהשיב: "הגאון הרב יעקב יצחק הלוי רודרמן", הזקן הגיב בתגובה מפתיעה. "רודרמן שנולד בדולחינוב? מעניין, מעניין מאוד... זה היה ידוע בעיירה, ילד בן עשר הסתובב ברחוב הראשי ומדבר לעצמו. כך בכל יום ובמשך שעות ארוכות, מבוקר עד ערב. אתה טוען שהילד הזה נעשה ראש ישיבה?!", לאחר מספר ימים הבחור שב לבולטימור וסיפר לראש הישיבה על הפגישה. רבינו חיך והסביר: "אכן כך היה, הייתי צועד הלך ושוב ברחובה של עיר ומשנן בעל פה דפי גמרא. בכיסי מעילי היה כרך של תלמוד בבלי בפורמט קטן. מדי פעם כשחששתי שמא לא דייקתי בצורה מושלמת בשינון הנאמר הייתי מעיין בגמרא וממשיך לשנן".

בהזדמנות אחרת סיפר לתלמידיו כי כשהיה בחור ישיבת סלובדקה גלתה למינסק נהג לצאת לרחובה המרכזי של העיר וכך שינן במשך תקופה קצרה את כל סדר נזיקין בעל פה.

רבינו מעולם לא הפסיק 'טיולו'. אחד מתלמידיו סיפר על מקרה שאירע כשהיה בעיירות דולחינוב ומינסק. בשבת בבוקר לאחר הסעודה יצא רבינו 'לטייל'. ראשו היה שקוע בסוגיה בה עסק. רבינו החל לצעוד במרחבי הש"ס בניסיון למצוא פיתרון לקושיה חמורה שהעסיקה את מוחו. הוא התחיל ללכת, עבר רחוב ועוד רחוב, שכונה ועוד שכונה. הוא לא שם לב כי גמא מרחקים, קילומטרים רבים עד שהגיע לקצה השני של העיר, לשכונה מרוחקת ביותר.

בשעות אחר הצהריים יהודי מקומי מבעלי הבתים הנכבדים באיזור שהיה קשור אליו ולישיבתו פגש בו. האיש היה בטוח שראש הישיבה התארח אצל משפחה בשכונה זו. הוא לא העלה בדעתו שיהודי בגיל כה מבוגר יערוך צעדה שכזו. "ראש הישיבה מגיע לשכונה ולא בא להתארח אצלי?", נעלב, "ואפילו לא מודיע, לא מספר לאיש, ורק בשבת לעת מנחה פוגשים בו?". הרב התנצל: "לא שבתתי בשכונה. פשוט יצאתי לטיול מביתי". דבר לא עזר, האיש מיאן להאמין. חודשים רבים היה צריך לפייס ולשכנע אותו שאכן כך היה.

פעם אחת הרבניות ביקשה ממנו שישגיח על בתם התינוקת עד שתשוב הביתה מעיסוקיה. ראש הישיבה התיישב ליד עריסת התינוקת כשהוא שקוע בספרים שלפניו וידו האחת מנענעת את העריסה ללא הרף. לאחר כשעה הרבנית שבה. היא שוחחה עימו בקצרה והודיעה לו כי היא לוקחת איתה את התינוקת לחדר. ראש הישיבה נענע בראשו והמשיך בתלמודו. לעת ערב קם מן הגמרא וידו עדיין מנענעת את העריסה. הוא ניגש להביט בעריסה ופרץ בזעקה: **"אבוי, גנבו לנו את בתנו הקטנה"**.

(מעובד מתוך 'יתד נאמן' פרשת ואתחנן ה'תשמ"ז)

זְכוּת לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה

הרגשתי שאני עולה למעלה. לפתע אני רואה את הרבי מסדיגורא זצ"ל נעמד לידי יחד עם אבי מורי ז"ל. שניהם גערו בי מדוע עזבתי את דרך התורה הקדושה וקיום המצוות."

"עליתי לבית דין של מעלה. שם בנוכחות הרבי מסדיגורא ואבא שלי הציעו לי לשוב לעולם הזה **בתנאי שאתחייב ללמוד תורה בכל יום שעה אחת**. זאת הייתה ההתחייבות שדרשו ממני והוסיפו שאם אני לא אסכים להתחייב, הם ישאירו אותי שם בשמיים".

"התחייבתי ומיד התעוררתי. לתדהמת הרופאים לא היה גבול. לא היה כדבר הזה. **המת קם לתחייה**. כל בית החולים היה על הרגליים. נפטר שהתעורר בדרכו לחדר קירור- זה עוד לא קרה להם במשך כל חייהם".

"השתחררתי מבית החולים. כמובן שעמדתי בהתחייבותי. קבעתי ללמוד שעה בכל ערב עם חברותא. עזבתי את העסקים וכיום אני עובד בתחום הקשור לתעשייה הביטחונית".

"אני מקפיד בכל יום לרוץ מיד לאחר העבודה לשיעור היומי הקבוע שלי. כך חייתי במשך עשרים שנה. לא הפסדתי שיעור תורה של שעה אפילו לא יום אחד. התחזקתי עם הזמן עוד ועוד, התחלתי לשמור מצוות והנה אני כאן לפניכם".

"מה קרה לאחר עשרים שנה?", שאלנו ודוד המשיך וסיפר את סיפורו המדהים: "בדיוק 20 שנה אחרי, כשהייתי בן חמישים ושתיים התקיימה חתונתה של אחיינתי באולמי 'ארמונות חן' בבני ברק".

"הודעתי לאשתי שאני לא מתכוון לוותר על שעת הלימוד היומית שלי עליה התחייבתי בבית דין של מעלה. אני לא יכול להרשות זאת לעצמי. אבל אשתי וילדי לחצו עלי שלא אאחר לחתונה וכך מצאתי את עצמי נוסע לבני ברק, מוותר על שיעורי היומי והקבוע".

"ואז קרה הדבר. **במהלך החתונה חטפתי התקף לב!** מסביב התחילו צעקות ואנשי הצלה הגיעו אלי מנסים לטפל בי. עצרתי אותם בשארית כוחותי ולחשתי: 'אל תעשו לי כלום, רק תביאו לי מהר כרך גמרא!'

"למרות הבקשה המוזרה הגמרא הגיעה מיד ואני התיישבתי ללמוד בשארית כוחותיי. פתחתי את הגמרא, קראתי כמה שורות ופשוט הרגשתי בריא, וכך היה. הפרמדיקים בדקו אותי ואני ממשיך ללמוד את שעת הלימוד היומית שלי. לבסוף הם הכריזו 'הוא בריא'".

כולנו היינו בהלם מהסיפור. דוד העביר בין כולם את 'תעודת הפטירה' המדהימה אותה הוא נושא עליו לכל מקום, **כתזכורת חיה למי יחיה ומי ימות' הפרטי שלו**.

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך '**דרשו**'. יש במעשה זה ללמד אותנו על הכח העצום של אדם השוקד על התורה הקדושה ועד כמה היא מגינה עליו.

הגאון רבי שמואל ברוך גנוט שליט"א, מראשי ישיבת 'משאת המלך' סיפר ששמע מכלי ראשון, אחד מעובדי העירייה המוערכים והידועים בעיר אלעד.

יהודי הגון ורב פעלים, רציני ויסודי המוכר לי כבר שנים רבות כירא שמיים סיפר לי: לפני כמה שבועות נערך כינוס של הישיבה התיכונית בה למדתי לפני ארבעים שנה ויותר.

במפגש היו אמורים להשתתף כל התלמידים. כיוון שחלפו להם ארבעים שנה, שמחתי מאד לפגוש את כל החברים מאז ולראות מה קרה איתם לאחר תקופה כל כך ארוכה.

בפרט עניין אותי מה קרה עם דוד (שם בדוי). אביו של דוד היה אחד מגבאי בית המדרש של חסידי סדיגורא בתל אביב. האבא נפטר צעיר לימים ובנו דוד שהיה אחד מידידי הטובים עבר תקופה קשה מאוד.

דוד התנתק מכל החברים. בסופו של דבר בשל פטירת אביו הוא התרחק משמירת תורה ומצוות. מידי פעם הגיעו אלינו שמועות שהוא נכנס לעסקים והתעשר. עניין אותי לדעת מה איתו כעת, האם הוא הקים משפחה וכיצד הוא מסכם את חייו עד כה. שאלתי את המארגנים האם דוד אישר את השתתפותו והם השיבו בחיוב.

דוד אכן הגיע. אני יחד עם רבים מחברי נדהמנו, הוא הגיע לבוש כחרדי עם כיפה שחורה גדולה, חולצה לבנה וציציות מתבדרות כשזקן ארוך יורד על פי מידותיו.

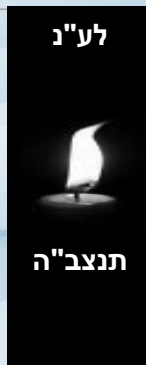
המפגש היה מלבב ומרתק. חלק מהחברים התמנו לרבנים ידועי שם. כולם שמחו לשמוע מה קורה עם כולם. במהלך המפגש הקציבו המארגנים מספר דקות כך שכל אחד יספר על חייו בקצרה.

דוד נעמד בתורו וסיפר: "בוודאי רובכם תמהים מה קרה לי, מה עבר עלי וכיצד השתניתי כל כך. חייתי ל"ע כחילוני מוחלט. הייתי עשיר ולא היה לי משעמם. היו לי כמה עסקים וחיי זרמו למישרין".

"יום אחד כשאני רק בן שלושים ושתיים חטפתי התקף לב. הריצו אותי לבית החולים. למרות כל ניסיונות ההחייאה הרופאים קבעו את מותי וגם חתמו על תעודת פטירה".

דוד כהנא לדבריו הוציא מכיסו את תעודת הפטירה שלו עצמו, כאשר רופא חתום עליה ובה אישור להעבירו לחדר הקירור. דוד ממשיך ומספר: מה שחוויתי מוכר כיום למוות קליני'.

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל	הרב יחיא בן יוסף ז"ל
פואד אברהם בן רג'נה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברוך דב ז"ל
יצחק יצקן בן רחל ז"ל	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	מאירה בת יפה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל	אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה	דוד בר חסיבה ז"ל
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה	חוה בת יעקב צבי ע"ה
יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה	יצחק בן מישא אסתר ז"ל
אביגדור בן ג'ולי ז"ל	יוסף בר סעדה ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה
רחל רפאת בת השמת ע"ה	שלום בן אסתר ז"ל	יעקב בן נעמה ז"ל
מרים בת שרה ע"ה	אריה בן מרים ז"ל	דוד יצחק בן פרחה ז"ל
פיבי מלכה בת מזל ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל	גורג'יה בת נעמה ע"ה
נעמי בת כותן ע"ה	אילנה (מחרוזה) בת שרה ע"ה	אליאור בן פרידה ז"ל
משה בן רוזה ז"ל	מאיר בן נעמי ז"ל	שושנה בת נעמי ע"ה
סעדה בת בסה ע"ה	שפרה בת פסיה ע"ה	בנימין בן דב ז"ל
בתי (מרדה) בת שמחה ע"ה	שרה גבריאלית בת נאוה ע"ה	כל נשמות עם ישראל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	ר' עזרא בן איתן ז"ל
רחמים בן רחל ז"ל	אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל	אביחי בן אסתר ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	שמואל בן רבקה ז"ל	יצחק בן פנינה ז"ל
ר' עזריאל ישעיה בן סטה מקנין זצ"ל	רפאל בן אסתר ז"ל	חי זידי בן קלרה ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל	יצחק בן חביבה ז"ל	ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל
יצחק בן פנינה ז"ל	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	אסתר בת נעמי ע"ה
חי זידי בן קלרה ז"ל	קסאנס בת דג'יטו ע"ה	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	יעקב בן סלימה ז"ל	אורה בת נעמה ע"ה
אסתר בת נעמי ע"ה	סוליקה בת עישה ע"ה	מישא אסתר בת זרה ע"ה
ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל	שרה בת נרקיט ע"ה	מסעוד בן יקוט ז"ל
אורה בת נעמה ע"ה	יעקב בן סלימה ז"ל	רחמה בת תופחה ע"ה
מישא אסתר בת זרה ע"ה	ספירנס תקווה בת נעמה ע"ה	סעידה בת תופחה ע"ה
מסעוד בן יקוט ז"ל	יהודה בן סעידה ז"ל	אליהו בן חיים משה גרשון ז"ל
רחמה בת תופחה ע"ה	עפאת בת השמת ע"ה	
סעידה בת תופחה ע"ה	חיים חמוטל בן רינה ז"ל	
	ישראל בן חיים משה גרשון ז"ל	
	נעמה בת שרה ע"ה	